

Liturgie slova - 2. neděle adventní

1. čtení - Iz 40,1-5.9-11

Těšte, těšte můj národ – praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu, neboť je skončena jeho špatnost, odčiněna jeho nepravost, vzal z Hospodinovy ruky dvojnásob za všechny své hříchy. Hlas volá: „Na poušti připravte Hospodinovi cestu, v pustině urovnejte stezky našemu Bohu! Každé údolí ať se zvýší a každá hora a pahorek ať se sníží! Co je křivé, ať se napřímí, co je drsné, ať se narovná! Hospodinova velebnost se zjeví a každé tělo společně uzří, že mluvila Hospodinova ústa.“ Vystup na vysokou horu, ty, který hlásáš pro Sión radostnou zvěst, pozdvihni mocně svůj hlas, ty, který hlásáš pro Jeruzalém radostnou zvěst! Pozdvihni svůj hlas a neboj se; řekni judským městům: „Hle, váš Bůh!“ Hle, Pán, Hospodin, přichází s mocí, jeho rámě mu dává vládu. Hle, u sebe má svou mzdu a před sebou má svůj zisk. Jako pastýř pase své stádo, svým ramenem shromažďuje beránky, ve svém klínu je nese, březí ovce šetrně vede.

ŽALM 85 - Odpověď: Pane, ukaž nám své milosrdenství!

Kéž mohu slyšet, co mluví Hospodin, Bůh: – jistě mluví o pokoji pro svůj lid a pro své svaté. – Jistě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bojí, – aby sídlila jeho velebnost v naší zemi.

Milosrdenství a věrnost se potkají, – políbí se spravedlnost a pokoj. – Věrnost vypučí ze země, – spravedlnost shlédne z nebe. Hospodin též popřeje dobro – a naše země vydá plody. – Spravedlnost bude ho předcházet – a spása mu půjde v patách.

2. čtení - 2 Petr 3,8-14

Jednu věc, milovaní, nesmíte přehlédnout: že je u Pána jeden den jako tisíc roků a tisíc roků jako jeden den. Ne že by Pán otálel splnit to, co slíbil, jak ho někteří lidé obviňují z otálení, ale je k vám shovívavý, protože nechce, aby někdo zahynul, naopak chce, aby se všichni dali na pokání. Ten den Páně však přijde jako zloděj a tehdy nebesa náhle s rachotem pominou, živly se stráví zárem i země a všechno, co se na ní bude nalézat. A tak všechno vezme za své. Jak vám proto musí ležet na srdci, abyste žili svatě a zbožně, a tak očekávali a urychlovali příchod toho Božího dne, kdy se nebesa stráví v ohni a živly rozplynou v žáru. Ale my čekáme – jak on to slíbil – nová nebesa a novou zemi, kde bude mít svůj domov spravedlnost. Když tedy na to musíte čekat, milovaní, horlivě se snažte, abyste byli před ním bez poskvrny a bez úhony v pokoji.

Evangelium - Mk 1,1-8

Začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím: Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já posílám svého posla před tebou, on ti připraví cestu. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ Když Jan Křtitel vystoupil na poušti, hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Vycházel k němu celý judský kraj a všichni jeruzalémští obyvatelé, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Jan nosil šat z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás. Živil se kobylkami a medem divokých včel. Kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem svatým.“

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

PONDĚLÍ 5. 12. (Iz 35,1-10; Lk 5,17-26)

Komentář: Dva postoje mohu najít v úryvku i ve svém životě: Důvěru, obracející se k Ježíšovi s prosbou o uzdravení, a sebejistotu, která se nenechá vytrhnout ze svých zajetých kolejí, která ví, jak mají věci být a co se nedělá...

ÚTERÝ 6. 12. (Iz 40,1-11; Mt 18,12-14)

Komentář: Mám i já dost „široké“ srdce, které touží, aby i vlastní vinou zatoulané ovce Ježíš našel a zachránil? A mohu mu v tom být nějak nápomocen?

STŘEDA 7. 12. (Iz 40,25-31; Mt 11,28-30)

Komentář: Spočiň v tichu a pokoji u svého Pána, nech se občerstvit na své životní cestě jeho milosrdnou a přijímající láskou, která tě zná pravdivě – lépe než ty sám. Vystav se jeho uzdravujícímu pohledu...

ČTVRTEK 8. 12. Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu (Gn 3,9-15.20 ; Ef 1,3-6.11-12; Lk 1,26-38)

Komentář: Po Mariině vzoru pozvi i ty Pána do svého života („Jsem služebnice Páně“), odpověz na jeho slovo znějící v tvém srdci a nech se jím poslat.

PÁTEK 9. 12. (Iz 48,17-19; Mt 11,16-19)

Komentář: Víš, co chceš ve svém životě? Zkus si to znovu, aktuálně, pojmenovat a pak se podívej na svůj běžný den, na své jednání a snaž se uvidět, zda tvé jednání odpovídá tomu, co chceš, zda tě vede ke tvému cíli.

SOBOTA 10. 12. (Sir 48,1-4.9-11; Mt 17,10-13)

Komentář: Učedníci důvěřují svému Pánu, ptají se a dostávají odpovědi. I já se svého Pána mohu a mám ptát, vždyť Ježíš mne chce vést a chce „mluvit“ do mého života.